

## عنوان مقاله:

تاثیر حاد مصرف مقادیر مختلف کافئین بر زمان رسیدن به واماندگی و پارامترهای ریلاریزاسیون بطنی در زمان استراحت و بلافاصله بعد از رسیدن به واماندگی در مردان جوان

## محل انتشار:

فصلنامه پرستار و پزشک در رزم، دوره 5، شماره 16 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

## نویسندگان:

خلیل ا... منیخ

مجید کاشف

علیرضا کاشف

## خلاصه مقاله:

مقدمه: کافئین یک محرک فیزیولوژیکی پر مصرف در سراسر جهان است. تحقیق حاضر به منظور بررسی تاثیر مقادیر مختلف کافئین (دوزهای ۵/۲ mg/kg و ۵ mg/kg) بر زمان رسیدن به واماندگی، ضربان قلب، فاصله QT و QTc در مردان جوان انجام شد. روش کار: در یک کارآزمایی نیمه تجربی ۳۰ دانشجوی سالم در یک طرح دوسویه کور در سه گروه دوز پایین کافئین ۵/۲ (mg/kg)، دوز متوسط ۵ (mg/kg) و دارونما جایگزین شدند. پروتکل ورزشی شامل دویدن وامانده ساز (با استفاده از آزمون بروس) روی نوار گردان بود. با استفاده از دستگاه الکتروکاردیو گرام ورزشی، در سه مرحله (قبل، ۴۵ دقیقه پس از مصرف کافئین و بلافاصله پس از رسیدن به واماندگی) الکتروکاردیوگرام آزمودنی ها ثبت شد. داده ها با استفاده از آزمون های ANOVA و ANOVA با اندازه گیری مکرر در سطح معناداری  $P \leq 0.05$  تحلیل شدند. یافته ها: زمان رسیدن به واماندگی در دو گروه کافئین (دوزهای ۵/۲ mg/kg و ۵ mg/kg) نسبت به گروه دارونما، افزایش معنی دار یافت ( $P \leq 0.05$ ). ضربان قلب، فاصله QT و QTc در سه گروه مطالعه حاضر در حالت استراحت (۴۵ دقیقه بعد از مصرف کافئین) نسبت به حالت پایه و در حالت استراحت و بلافاصله پس از رسیدن به واماندگی در میان سه گروه تفاوت معناداری نداشتند. نتیجه گیری: با توجه به نتایج مطالعه حاضر، هر دو دوز پایین و متوسط (۵/۲ mg/kg و ۵ mg/kg) کافئین به یک اندازه موجب افزایش عملکرد استقامتی در مردان جوان می شوند و تاثیر مخربی بر پارامترهای ریلاریزاسیون بطنی ندارند. برای نتیجه گیری قطعی، مطالعات بیشتری ضرورت دارد.

## کلمات کلیدی:

caffeine, time to exhaustion, Heart rate, QT and QTc interval, کافئین, زمان رسیدن به واماندگی, ضربان قلب, فاصله QT و QTc.

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1189903>

